

מסורת הש"ס

א) לקמן כב: לה. זא. טוה יח: גיטין פ: ה. ג) לעיל סא. ג) בסורות מב: ד) לקמן פכ: ט) ז"ל אלעזר שיען מייט"ו ועי' מוס' לקמן פד. ד"ה רבנן, ו) זבחים עב: ביצה ג: ערלה פ"ג מ"ו, ו) [הושע ד', ח] וְלָקֵטְנָם כג: ו) וְיִקְרָא כב: ו) ונע"ע תוספות ביצה ג: ד"ה ואחרות ותוספות ע"ז מנח. ד"ה נתעברו ותוספות סנהדרין פ. ד"ה ואחרים ותוספות זבחים עב. ד"ה נתעברו].

הגהות הב"ח

א) תוס' ד"ה ודמי וכו' ואורי' משום דאמרי' כי דקאמר בבבוימא שלא הכריעו:

לעזי רש"י

פניגרי"י [פיטגורגייט, הילבה (ברגנית ויונות, צמח המשמש לחבלין).

מוסף רש"י

שומרת יבם שזינתה. כשהיא שומרת יבם, אסורה ליבמה. כאשר שזינתה תחת ענלה שזינתה לענלה (טוס) יח: כל שדרכו לימנות שנינו. נמשנה ערלה כדלקמן דלא בטיל, נמשע כל דבר שיש ע"ז אדם המקפידין עליו מנמי חשיבותו ומוכחי נמנין (ביצה ג: ובניז"ו זבחים עב.). את שדרכו לימנות שנינו. דמשמע את המיוחד לך, שאין אדם מוכרח באומד (ביצה שם) שדרכו מיוחד לך שאין לך אדם שמוסף עליו ימורה ללוקח ולא מוכרח בלא מנח (זבחים עב.). הלחן. מין קטנים למתק קדירה. פילוגר"י בגי' (ביצה שם) אז: מין מבלין ומשוכין מאל שאלף טעם העץ שזל לפיר ונלג"י פיטגורי (זבחים שם). ידלקין. כיון כלאי הכרס שגאמר סן מוקדש, מוקד אש, דאסורי כהנאה (ביצה שם).

תוס' חד מקמאי

מטמא ברם כנששים ואינו מיוחד עם האנשים כנשים ואינו עובר על כל תקוין ועל כל תשורות ועל כל תטמא למתים כנשים ופסולי גידרות כנשים ואינו [נכבלי] כבבירה ומשוכין ונפסל מן הכהונה כנשים כיצד שזה האנשים ולנשים חייב על הכאתו ועל קללתו כאנשים ונשים וחייבים על נזוק בין מדיק בין נזוק כאנשים וכנשים וההורגו שונג גולה מיד נהרג כאנשים ונשים וחולק בקדשי הגבול כאנשים ונשים ונחול בכל נחלות כאנשים ונשים ואם אמר הריני נזיר שזה איש ואשה הי"ז נזיר כיצד אינו שזה לא לאנשים ולא לנשים אין חייבין לא על קללתו ולא על הכאתו לא כאנשים ולא כנשים ולא נעדר לא

כאנשים ולא כנשים ואם עצמה היא ולא יכלו חכמים להכריע עליו אם זכר אם נקבה אבל טומטום אינו כן פעמים שהוא איש פעמים שהוא אשה כתבתי זו המשנה [מפני]

ג) כמותו מטעמא דלחיו סבר דבעינן דבר שנמנין ואיסורי הגאה וגרים לקיש הי טעמא דעולה משום דתרומה בזמן הה דמתיב דג טמא ונבילה לא עולה אע"י דכהנאה שריא וימא דקאמר לקמן מאי חמיה ולא בני מאי עיגול דמשנה ידועה היא אפשר לומר שהי הלכתא הוא ללא ציענן מרמי דהא סתם לן ממני בפרק גיד הנשה (חולין יז:)

פסולה ליבמה. כאשת איש שזינתה שאסורה לבעלה וכיון דזונה היא

אסורה לכהונה: **האמר איילוניוס זונה היא**. בפרק הנזל על יצממו (לעיל דף סא.) ויליף לה [שם:] מהזנו ולא יפרו'ו: **בתנן' סרים חמה כהן וכו'.** אבל סרים אדם מיפסל נמי פסיל לה מתרומה דצי נשא דהיינו פלוט דכא: לא יחלוץ. אם יש אח

אחר: **אבל לא נישא**. שהוא זוכר

והשוכב עמו הרי הוא כנזל על הזכר:

רבי אליעזר אומר. בגמרא[ח] מפרש

פלוגתייהו: **גב' מהו דסימא מוליד**

מאכיל. דדייקינן ויליד ביתו הס יאכלנו[ט]

הראוי להוליד יאכיל: **מאכילה בתרומה**

כו'. לקמן מפרש לה בתרומה בזמן

הזה דרבנן אבל צמידי דאורייתא לא

מאי טעמא ספק איש ספק אשה הוא:

ה"נ קאמר כו'. והכי משמע מילתיה

דר"ל מאכילה בתרומה כלומר צוה"ו

שאין נוהג אלא תרומה ואינו מאכילה

בכלום בזמן שחזה ושוק נוהגין דהיינו

כשהמקדש קיים: **אפי' בתרומה דרבנן**.

כגון תרומת פירות הואיל ואיכא תרומה

דאורייתא כגון דגן מירוש ויזהר גורי':

אף מאכילה. דזכר מעליא הוא: מי

סברס פומה צוה"ו דרבנן. דקמוקמת

לה למתנינן צמידי דרבנן ואסרת לה

בזהו ושוק: **שאני שונה**. צרייתא

עיגול של תרומה בטל במאה של חולין

או עיגול של תרומה טמאה בטל צק'

עיגולים של תרומה טהורה ואי תרומה

בזמן הזה דאורייתא כיון דעיגול דבר

חשוב הוא ודרכו לימנות לא בטיל אף

על גב דתרומת תאנים דרבנן הואיל

ותרומה דאורייתא נוהגת לא מצטלנין

דרבנן גזרה דרבנן אטו דאורייתא:

אמר ליה והלא אני שונה כו'. כלומר

מי אית לך למיגור כהא דרבנן אטו

דאורייתא אי נמי אחיה לבטולי

בדאורייתא לאו איסורא הוא שהרי אני

שונה חמיה של חטאת טמאה בטיל

בטהורה והכא מידי דאורייתא הוא

ואף על גב דדרכו לימנות דמי סברת

כל שדרכו לימנות שנינו דלא בטיל

את שדרכו לימנות צמנין שנינו

שעשאוהו מיוחד למנין אבל חמיה

ועיגול פעמים שהם נמכרים באומד

אף על גב דרגילים לימנות הואיל

ואינן מיוחדים צכך בטלנין: **פלגן**. פניגרי"י מין קטנים הוא ולממת הקדירה **צא: ילנקו**. כלאים שצריפה דכמיז (דברים כב) מוקדש מוקד אש [נקדשוש טז]:

כולן

צוה"ו דרבנן והשתא ז"ל דהא דמהדר ליה ר"ל אני שונה עיגול צעגולים עולה אליצא דרבי יוסי היה שונה: **ש"אנני שונה עיגור בעיגולאים עולא כו'.** וא"ת אחתי דלמא אע"ג דהוי דאורייתא עולה משום דסברן כרבנן דאמרי אינו מקדש אלא ו' דברים בלבד ואר"י דא"כ ה"ל למינקט מידי דאורייתא כגון צילת טריפה שנעשרבה ומדנקט עיגול צעגולים ש"מ משום דתרומה דרבנן אבל צמידי דאורייתא אסור כל שדרכו: **והלא אני שונה חתיכה בחתיכות עולא**. היינו מתני' דמייתי בסמוך דחמיכה של חטאת וכו' כימה מנא ליה דלמאי כר' יוסי דלמא רבנן היא דאמרי אינו מקדש אלא ו' דברים בלבד וי"ל חדא דבר פלוגמיה דר' יהודה הוא רבי יוסי ועוד מאי איריא דנקט חמיכה דהוי כל

שדרכו לימנות הוי ליה למינקט מילתא דהוי את שדרכו כיון דאין מקדש אלא ששה דברים ומדנקט חמיכה דוקא ש"מ דוקא חמיכה דהויא כל שדרכו עולה אבל את שדרכו אסור וה"ג הוה מניין לשנויי לרבי דשפיר דייק מההיא דעיגול צעגולים דעל כרחק לא אחי כרבנן מדנקט עיגול דהויא כל שדרכו ולא נקט את שדרכו: **במא' היא דתנן מי שרהו או חבילי תחת כו'.** וא"ת לר"ל כיון דתרומה בזמן הזה דרבנן אלמא בטלה קדושת הארץ א"כ כלאי הכרס נמי דרבנן אין ואמאי מני כל שדרכו הא דדרבנן אין אסור כל שדרכו ואין לומר דלר"מ תרומה בזמן הזה דאורייתא דהא שמעינן ליה לר"מ דעיגול צעגולים עולה גריס מסכת ביצה (דף ג:) גבי ליטרא קליעות כו' וי"ל דכלאי הכרס חדא דרבנן דבזמן בהמ"ק הוי דאורייתא אבל עיגול תרמי דרבנן חדא דבטלה קדושת הארץ ועוד דאפילו בזמן בית המקדש תרומת תאנים דרבנן אי נמי חבילי תלתן הוי את שדרכו והכי פירושו שהיה ר"מ אומר כל שדרכו בדאורייתא מקדש ולכן דין הוא דאת שדרכו יקדש אפי' דדרבנן כגון חבילי תלתן: **נתעברו באחרות**. אמר ר"ת דלא גרסי' ואחרות באחרות מדפריך בהתערובת (זבחים דף עז. ושם) לשמואל דאסר ספק ספיקא בעצודת כוכבים מצרייתא שמתרת ולא משכח דקאי כשמואל אלא ר' יהודה מצרייתא שאסור אפי' בשאר איסורין ספק ספיקא ושמואל

סבר כוותיה בחדא עצודת כוכבים ופליג בשאר איסורין ואי הוה גרס הכא וצע"ז וכלל דוכתי דכי הך משנה ואחרות באחרות הוה ליה לתאוי לשמואל סיעתא מכל הך משניות וי"מ אגרות שמשיות ואחרות באחרות לא היה יכול להציא ראייה מהם לשמואל דאסר ספק ספיקא דלמא הכי קאמר וכל האחרות שנעשרבו באחרות דליכא אלא חד ספיקא ויש חידוש יותר בנמערב שמי פעמים מצנתערב פעם אחת דאף על גב דליכא תרי רובי אסיר דגבי שאר מיילי אוסרין חד רובא ושרינן תרי רובי כגון גבי יוחסין בסוף פ"ק דכתובות (דף טו. ושם) דלמר הולכין אחר רוב העיר והוא דליכא רוב סיעה בדהא ואין הולכין אחר רוב העיר גרידתא ורוב סיעה גרידתא':

הערל פרק שמיני יבמות

ל"ימא תיהוי תיובתא דרב המנונא ב'. וא"ת לעיל צפ"ק (דף טו:)

דקאמר זרות ממירא אני בני זרות מעיד אני לכם לרז המנונא מצני זרות לפשוט שהזרות פטורות מחליה ומן הידוס שאם היו זקוקות לאחין א"כ היו בני זרות פסולות מקי"ו דאלמנה דליכא למפרך מה לאלמנה שכן היא עזמה

מתחללת שגם היצמה שזינתה מתחללת לרז המנונא ואמר ר"י דמה דפשט להס בני זרות צוה לא היה ממירא שאם יקפידו עליו יאמר שאין הלכה כרז המנונא: **וואין מאבילה בזמן חזה ושוק אפילו בתרומה דרבנן**. בפרק שני דכתובות (דף כה.) גבי מאי גדולה חזקה דקאמר ואיצעית אימא בתרומה דרבנן אכלי דאורייתא לא

אכלי ההיא סיגויא לא הויא סקוגיא דהכא דגורנין דרבנן אטו דאורייתא והא דלמר בלאו עוברין (פסחים דף מד.) גבי שמי מדוכות הנח לתרומת תצלין דרבנן ולא גורנין אטו דאורייתא אמר ר"י דשאני התם דאקראי בעלמא ולא אימתוזק איסורא דאימור תרומה לתוך תרומה נפלה אבל עיגול צעגולים דהכא אע"ג דאקראי בעלמא אימתוזק איסורא והא דפריך לקמן (דף פב.) דרבי יוחנן דלרבי יוחנן מצרייתא דשמי קופות הוי"מ לשנויי בתרומת פירות דרבנן כי ההיא דפסחים אלא דמשני לה שפיר וא"ת ומי דחקו לר"ל דלא אכלה בתרומה בזמן חזה ושוק ואור"י משום דשמעינן צעגולים דהכא אע"ג דאקראי בעלמא אימתוזק פירות דהויא דהויא דרבנן אף בזמן (שאין) שביהמ"ק קיים וי"ל דלס חתא דתרומה צוה"ו דאורייתא הוה גורנין דרבנן אטו דאורייתא. וא"ת ומנא נמשל שמתא דל' דאי"כ משום דר' יהודה פליג עלה ה"ר ר' יוסי דסתמא הוא בר פלוגמיה וקשה לרבינו נתנאל שמתא דל' דאי"כ הוי"ל (למכתב) כהא מי סברת דר' יוסי סבר תרומה בזמן חזה דרבנן ועוד דהוי"ל לר"ל להשגי אהי" משום צרייתא דרבנן (פג.) דר' יוסי אומר דאנדרוניוס בריה צפני עממה היא דחשיב ליה ספק וא"כ לריך לנו לומר מחליה בתרומה ולא בזהו ושוק וטעמא דעיגול צעגולים עולה ורבי יוחנן אית ליה לקמן (דף פב:) דמני לה וסבר לה כדדייק ממתנינן דמשוי ליה רבי יוסי לאנדרוניוס ודאי זכר מדקמני נושא ומינה מותצין לקמן (שם) לריש לקיש ולדידיה לימא לצרייתא מקמי מתני':

אמר ליה ר' יוחנן דר"י מי סברת תרומה בזמן חזה דרבנן. אע"ג דר' יוחנן גופיה אית ליה לקמן (שם) דלרבנן תרומה צוה"ו דרבנן הכא אליצא דר' יוסי קיימי וה"ק מי סברת דלר' יוסי תרומה צוה"ו דרבנן אלא ו' דברים בלבד ואר"י דא"כ ה"ל למינקט מידי דאורייתא כגון צילת טריפה שנעשרבה ומדנקט עיגול צעגולים ש"מ משום דתרומה דרבנן אבל צמידי דאורייתא אסור כל שדרכו: **והלא אני שונה חתיכה בחתיכות עולא**. היינו מתני' דמייתי בסמוך דחמיכה של חטאת וכו' כימה מנא ליה דלמאי כר' יוסי דלמא רבנן היא דאמרי אינו מקדש אלא ו' דברים בלבד וי"ל חדא דבר פלוגמיה דר' יהודה הוא רבי יוסי ועוד מאי איריא דנקט חמיכה דהוי כל

שדרכו לימנות הוי ליה למינקט מילתא דהוי את שדרכו כיון דאין מקדש אלא ששה דברים ומדנקט חמיכה דוקא ש"מ דוקא חמיכה דהויא כל שדרכו עולה אבל את שדרכו אסור וה"ג הוה מניין לשנויי לרבי דשפיר דייק מההיא דעיגול צעגולים דעל כרחק לא אחי כרבנן מדנקט עיגול דהויא כל שדרכו ולא נקט את שדרכו: **במא' היא דתנן מי שרהו או חבילי תחת כו'.** וא"ת לר"ל כיון דתרומה בזמן הזה דרבנן אלמא בטלה קדושת הארץ א"כ כלאי הכרס נמי דרבנן אין ואמאי מני כל שדרכו הא דדרבנן אין אסור כל שדרכו ואין לומר דלר"מ תרומה בזמן הזה דאורייתא דהא שמעינן ליה לר"מ דעיגול צעגולים עולה גריס מסכת ביצה (דף ג:) גבי ליטרא קליעות כו' וי"ל דכלאי הכרס חדא דרבנן דבזמן בהמ"ק הוי דאורייתא אבל עיגול תרמי דרבנן חדא דבטלה קדושת הארץ ועוד דאפילו בזמן בית המקדש תרומת תאנים דרבנן אי נמי חבילי תלתן הוי את שדרכו והכי פירושו שהיה ר"מ אומר כל שדרכו בדאורייתא מקדש ולכן דין הוא דאת שדרכו יקדש אפי' דדרבנן כגון חבילי תלתן: **נתעברו באחרות**. אמר ר"ת דלא גרסי' ואחרות באחרות מדפריך בהתערובת (זבחים דף עז. ושם) לשמואל דאסר ספק ספיקא בעצודת כוכבים מצרייתא שמתרת ולא משכח דקאי כשמואל אלא ר' יהודה מצרייתא שאסור אפי' בשאר איסורין ספק ספיקא ושמואל

סבר כוותיה בחדא עצודת כוכבים ופליג בשאר איסורין ואי הוה גרס הכא וצע"ז וכלל דוכתי דכי הך משנה ואחרות באחרות הוה ליה לתאוי לשמואל סיעתא מכל הך משניות וי"מ אגרות שמשיות ואחרות באחרות לא היה יכול להציא ראייה מהם לשמואל דאסר ספק ספיקא דלמא הכי קאמר וכל האחרות שנעשרבו באחרות דליכא אלא חד ספיקא ויש חידוש יותר בנמערב שמי פעמים מצנתערב פעם אחת דאף על גב דליכא תרי רובי אסיר דגבי שאר מיילי אוסרין חד רובא ושרינן תרי רובי כגון גבי יוחסין בסוף פ"ק דכתובות (דף טו. ושם) דלמר הולכין אחר רוב העיר והוא דליכא רוב סיעה בדהא ואין הולכין אחר רוב העיר גרידתא ורוב סיעה גרידתא':

כולן

שונה עיגול צעגולין עולה דמשנה היא בתרומות ומדקתס רבי כרי"מ (דאי"י) [אליצא דר'] יהושע פ"ק דביצה (ד. טז) יט שם מאה פומין יעלו ודאי הכי הלכתא דעגול צעגולין עולה וא"כ הוי תרומה צוה"ו דרבנן ומש"ה עולה אע"פ שהוא דבר שנמנין וא"ת הלא ר"מ סבר תרומה צוה"ו דאורייתא ואפ"ה קאמר יעלו י"ל דהיינו טעמא דר"מ משום דקא עבי דבר שנמנין ואיסורי הגאה אכל י לכתא אלא חד מנייניה סבר דבטל אכל (לרי"מ) [לרצין] סקתס משנה דתרומות דעיגול צעגולין עולה כרי"מ סתמא

וה"ל הלא ר"מ סבר תרומה צוה"ו דאורייתא ואפ"ה קאמר יעלו י"ל דהיינו טעמא דר"מ משום דקא עבי דבר שנמנין ואיסורי הגאה וי"ל ודאי לא מצנתערב פעם אחת דאף על גב דליכא תרי רובי אסיר דגבי שאר מיילי אוסרין חד רובא ושרינן תרי רובי כגון גבי יוחסין בסוף פ"ק דכתובות (דף טו. ושם) דלמר הולכין אחר רוב העיר והוא דליכא רוב סיעה בדהא ואין הולכין אחר רוב העיר גרידתא ורוב סיעה גרידתא':

כולן

שונה עיגול צעגולין עולה דמשנה היא בתרומות ומדקתס רבי כרי"מ (דאי"י) [אליצא דר'] יהושע פ"ק דביצה (ד. טז) יט שם מאה פומין יעלו ודאי הכי הלכתא דעגול צעגולין עולה וא"כ הוי תרומה צוה"ו דרבנן ומש"ה עולה אע"פ שהוא דבר שנמנין וא"ת הלא ר"מ סבר תרומה צוה"ו דאורייתא ואפ"ה קאמר יעלו י"ל דהיינו טעמא דר"מ משום דקא עבי דבר שנמנין ואיסורי הגאה אכל י לכתא אלא חד מנייניה סבר דבטל אכל (לרי"מ) [לרצין] סקתס משנה דתרומות דעיגול צעגולין עולה כרי"מ סתמא

וה"ל הלא ר"מ סבר תרומה צוה"ו דאורייתא ואפ"ה קאמר יעלו י"ל דהיינו טעמא דר"מ משום דקא עבי דבר שנמנין ואיסורי הגאה וי"ל ודאי לא מצנתערב פעם אחת דאף על גב דליכא תרי רובי אסיר דגבי שאר מיילי אוסרין חד רובא ושרינן תרי רובי כגון גבי יוחסין בסוף פ"ק דכתובות (דף טו. ושם) דלמר הולכין אחר רוב העיר והוא דליכא רוב סיעה בדהא ואין הולכין אחר רוב העיר גרידתא ורוב סיעה גרידתא':

כולן

שונה עיגול צעגולין עולה דמשנה היא בתרומות ומדקתס רבי כרי"מ (דאי"י) [אליצא דר'] יהושע פ"ק דביצה (ד. טז) יט שם מאה פומין יעלו ודאי הכי הלכתא דעגול צעגולין עולה וא"כ הוי תרומה צוה"ו דרבנן ומש"ה עולה אע"פ שהוא דבר שנמנין וא"ת הלא ר"מ סבר תרומה צוה"ו דאורייתא ואפ"ה קאמר יעלו י"ל דהיינו טעמא דר"מ משום דקא עבי דבר שנמנין ואיסורי הגאה אכל י לכתא אלא חד מנייניה סבר דבטל אכל (לרי"מ) [לרצין] סקתס משנה דתרומות דעיגול צעגולין עולה כרי"מ סתמא

וה"ל הלא ר"מ סבר תרומה צוה"ו דאורייתא ואפ"ה קאמר יעלו י"ל דהיינו טעמא דר"מ משום דקא עבי דבר שנמנין ואיסורי הגאה וי"ל ודאי לא מצנתערב פעם אחת דאף על גב דליכא תרי רובי אסיר דגבי שאר מיילי אוסרין חד רובא ושרינן תרי רובי כגון גבי יוחסין בסוף פ"ק דכתובות (דף טו. ושם) דלמר הולכין אחר רוב העיר והוא דליכא רוב סיעה בדהא ואין הולכין אחר רוב העיר גרידתא ורוב סיעה גרידתא':

שונה עיגול צעגולין עולה דמשנה היא בתרומות ומדקתס רבי כרי"מ (דאי"י) [אליצא דר'] יהושע פ"ק דביצה (ד. טז) יט שם מאה פומין יעלו ודאי הכי הלכתא דעגול צעגולין עולה וא"כ הוי תרומה צוה"ו דרבנן ומש"ה עולה אע"פ שהוא דבר שנמנין וא"ת הלא ר"מ סבר תרומה צוה"ו דאורייתא ואפ"ה קאמר יעלו י"ל דהיינו טעמא דר"מ משום דקא עבי דבר שנמנין ואיסורי הגאה אכל י לכתא אלא חד מנייניה סבר דבטל אכל (לרי"מ) [לרצין] סקתס משנה דתרומות דעיגול צעגולין עולה כרי"מ סתמא

וה"ל הלא ר"מ סבר תרומה צוה"ו דאורייתא ואפ"ה קאמר יעלו י"ל דהיינו טעמא דר"מ משום דקא עבי דבר שנמנין ואיסורי הגאה וי"ל ודאי לא מצנתערב פעם אחת דאף על גב דליכא תרי רובי אסיר דגבי שאר מיילי אוסרין חד רובא ושרינן תרי רובי כגון גבי יוחסין בסוף פ"ק דכתובות (דף טו. ושם) דלמר הולכין אחר רוב העיר והוא דליכא רוב סיעה בדהא ואין הולכין אחר רוב העיר גרידתא ורוב סיעה גרידתא':

שונה עיגול צעגולין עולה דמשנה היא בתרומות ומדקתס רבי כרי"מ (דאי"י) [אליצא דר'] יהושע פ"ק דביצה (ד. טז) יט שם מאה פומין יעלו ודאי הכי הלכתא דעגול צעגולין עולה וא"כ הוי תרומה צוה"ו דרבנן ומש"ה עולה אע"פ שהוא דבר שנמנין וא"ת הלא ר"מ סבר תרומה צוה"ו דאורייתא ואפ"ה קאמר יעלו י"ל דהיינו טעמא דר"מ משום דקא עבי דבר שנמנין ואיסורי הגאה אכל י לכתא אלא חד מנייניה סבר דבטל אכל (לרי"מ) [לרצין] סקתס משנה דתרומות דעיגול צעגולין עולה כרי"מ סתמא

וה"ל הלא ר"מ סבר תרומה צוה"ו דאורייתא ואפ"ה קאמר יעלו י"ל דהיינו טעמא דר"מ משום דקא עבי דבר שנמנין ואיסורי הגאה וי"ל ודאי לא מצנתערב פעם אחת דאף על גב דליכא תרי רובי אסיר דגבי שאר מיילי אוסרין חד רובא ושרינן תרי רובי כגון גבי יוחסין בסוף פ"ק דכתובות (דף טו. ושם) דלמר הולכין אחר רוב העיר והוא דליכא רוב סיעה בדהא ואין הולכין אחר רוב העיר גרידתא ורוב סיעה גרידתא':

שונה עיגול צעגולין עולה דמשנה היא בתרומות ומדקתס רבי כרי"מ (דאי"י) [אליצא דר'] יהושע פ"ק דביצה (ד. טז) יט שם מאה פומין יעלו ודאי הכי הלכתא דעגול צעגולין עולה וא"כ הוי תרומה צוה"ו דרבנן ומש"ה עולה אע"פ שהוא דבר שנמנין וא"ת הלא ר"מ סבר תרומה צוה"ו דאורייתא ואפ"ה קאמר יעלו י"ל דהיינו טעמא דר"מ משום דקא עבי דבר שנמנין ואיסורי הגאה אכל י לכתא אלא חד מנייניה סבר דבטל אכל (לרי"מ) [לרצין] סקתס משנה דתרומות דעיגול צעגולין עולה כרי"מ סתמא

וה"ל הלא ר"מ סבר תרומה צוה"ו דאורייתא ואפ"ה קאמר יעלו י"ל דהיינו טעמא דר"מ משום דקא עבי דבר שנמנין ואיסורי הגאה וי"ל ודאי לא מצנתערב פעם אחת דאף על גב דליכא תרי רובי אסיר דגבי שאר מיילי אוסרין חד רובא ושרינן תרי רובי כגון גבי יוחסין בסוף פ"ק דכתובות (דף טו. ושם) דלמר הולכין אחר רוב העיר והוא דליכא רוב סיעה בדהא ואין הולכין אחר רוב העיר גרידתא ורוב סיעה גרידתא':

שונה עיגול צעגולין עולה דמשנה היא בתרומות ומדקתס רבי כרי"מ (דאי"י) [אליצא דר'] יהושע פ"ק דביצה (ד. טז) יט שם מאה פומין יעלו ודאי הכי הלכתא דעגול צעגולין עולה וא"כ הוי תרומה צוה"ו דרבנן ומש"ה עולה אע"פ שהוא דבר שנמנין וא"ת הלא ר"מ סבר תרומה צוה"ו דאורייתא ואפ"ה קאמר יעלו י"ל דהיינו טעמא דר"מ משום דקא עבי דבר שנמנין ואיסורי הגאה אכל י לכתא אלא חד מנייניה סבר דבטל אכל (לרי"מ) [לרצין] סקתס משנה דתרומות דעיגול צעגולין עולה כרי"מ סתמא

וה"ל הלא ר"מ סבר תרומה צוה"ו דאורייתא ואפ"ה קאמר יעלו י"ל דהיינו טעמא דר"מ משום דקא עבי דבר שנמנין ואיסורי הגאה וי"ל ודאי לא מצנתערב פעם אחת דאף על גב דליכא תרי רובי אסיר דגבי שאר מיילי אוסרין חד רובא ושרינן תרי רובי כגון גבי יוחסין בסוף פ"ק דכתובות (דף טו. ושם) דלמר הולכין אחר רוב העיר והוא דליכא רוב סיעה בדהא ואין הולכין אחר רוב העיר גרידתא ורוב סיעה גרידתא':

פא.

עין משפט

נר מצוה

קבב א מיי' פ"ו מהל' תרומות הלכה יד סמג לאחין רמב' (טויד"ד סימן שגל):

קבב ג ב מיי' פ"א מכללות איסורי ביאה הלכה טו:

קבר ד מיי' פ"א מהל' תרומות הל' כו סמג עשין מג טושי"ע י"ד סימן שגל סעיף ב:

קבה ה מיי' פויד' מהל' תרומות הלכה ב: